



Arrest

nr. 31 719 van 17 september 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X
X
X
vertegenwoordigd door hun voogd X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid,
thans de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, als wettelijk vertegenwoordiger van X, X en X, die allen verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 18 mei 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de op 24 april 2008 betekende bevelen tot terugbrenging (bijlagen 38).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juni 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat J. WOLSEY verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen op 1 juli 2008 toe op Belgisch grondgebied als houders van een Poolse verblijfskaart.

1.2. Verzoekers werden op 3 juli 2008 in het bezit gesteld van een aankomstverklaring geldig tot 1 oktober 2008.

1.3. Op 4 augustus 2008 werden verzoekers als niet-begeleide minderjarigen aangemeld bij de Dienst Voogdij van de FOD Justitie.

1.4. Op 27 augustus 2008 werd de heer D. J. aangeduid als voorlopige voogd van verzoekers.

1.5. In een faxbericht van 8 oktober 2008 vroeg de voogd om de toepassing van de omzendbrief van 15 september 2005 betreffende het verblijf van niet-begeleide minderjarigen (omzendbrief NBMV).

1.6. Op 14 oktober 2008 besliste de gemachtigde van de minister om aan de voogd bevelen tot terugbrenging (bijlagen 38) af te leveren.

1.7. In een faxbericht van 27 november 2008 vroeg de voogd wederom de toepassing van de omzendbrief NBMV.

1.8. De gemachtigde van de minister richtte op 2 december 2008 een schrijven aan de voogd van verzoekers waarbij beslist wordt tot weigering van afgifte van een aankomstverklaring. Verzoekers stelden hiertegen een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest nummer 25 108 van 26 maart 2009 werd de beslissing van de gemachtigde van de minister van 2 december 2008 vernietigd.

1.9. Op 7 april 2009 trof de gemachtigde van de minister wederom een beslissing om aan de voogd bevelen tot terugbrenging (bijlagen 38) af te leveren. De voogd van verzoekers werd van deze bevelen op 24 april 2009 in kennis gesteld.

Dit vormen de thans bestreden beslissingen, alle als volgt gemotiveerd:

“Artikel 7 alinea 1, 2 E van de wet van 15.12.1980 vervangen door de wet van 15 juli 1996 – Verblijft langer in het Rijk dan in overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd. (aankomstverklaring vervallen sinds 2/10/2008). De vader van de kinderen verdween destijds in Tsjetsjenië, waarna ze besloten te vluchten naar Polen om er asiel aan te vragen en in het bezit kwamen van een verblijfstitel. Deze verblijfstitel is nu reeds vervallen waardoor een illegale verblijfssituatie werd gecreëerd door geen gevolg te geven aan het bevel tot terugbrenging, dat aan de voogd betekend is op 31/10/2008. De moeder van de kinderen is momenteel nog steeds gehospitaliseerd in Polen en kan hierdoor tijdelijk haar ouderlijke macht niet uitoefenen. Gedurende de hospitalisatieperiode van de moeder kunnen de kinderen opgevangen worden in de aangepaste sociale voorzieningen, die voorhanden zijn in Polen. Bovendien bestaat er aldaar een voogdijregeling waardoor de kinderen de nodige bescherming kunnen genieten. Er is nog steeds geen nieuws over de rechtsgeldigheid van de voogdij van de oom over betrokkene. Hoe dan ook, de ouderlijke macht blijft bij de moeder. Het feit dat de moeder omwille van haar ziekte haar kinderen tijdelijk niet kan opvangen, vormt geen motief voor de toepassing van de omzendbrief 15/9/2005. Rekening houdend met bovenstaande elementen, bestaat de duurzame oplossing niet in België, maar in een terugkeer naar Polen waar ze in afwachting van de genezing van hun moeder tijdelijk opgevangen kunnen worden in de aldaar voorziene opvangfaciliteiten.”

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op wegens het ontbreken van het rechtens vereiste belang. De verwerende partij stelt dat *“een eventuele schorsing en/of nietigverklaring van de thans voorliggende bestreden beslissing doet immers niets af aan de illegale verblijfstoestand van verzoekers”* en wijst erop dat de op 31 oktober 2008 aan de voogd ter kennis gebrachte bevelen tot terugbrenging van 14 oktober 2008 (zie punt 1.6) niet werden aangevochten. De verwerende partij verwijst naar rechtspraak van de Raad van State en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen om haar standpunt kracht bij te zetten.

2.2. In casu werd na de beslissingen van 14 oktober 2008 tot afgifte van bevelen tot terugbrenging door de voogd van verzoekers op 27 november 2008 een faxbericht verzonden houdende *“aanvraag toepassing omzendbrief 15 september 2005 (...)”*. De verwerende partij vatte dit faxbericht op als een *“verzoek tot afgifte van een aankomstverklaring”* en besliste op 2 december 2008 tot weigering van afgifte van een aankomstverklaring. Deze beslissing, die via een schrijven aan de voogd van verzoekers werd meegedeeld, was het voorwerp van een vernietiging door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in zijn arrest van 26 maart 2009. De thans bestreden beslissingen werden getroffen

ingevolge dit vernietigingsarrest. Geen enkele bepaling schrijft voor dat de verwerende partij een nieuwe beslissing diende te nemen onder de vorm van een bevel tot terugbrenging. Dit blijkt overigens uit de interne nota van 6 april 2009 vanwege het Bureau Geschillen die volgde op het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarin expliciet wordt gevraagd “(...) *een nieuwe beslissing te nemen rekening houdend met de aangehaalde elementen*”, zonder dat wordt gesuggereerd dat dit onder de vorm van een bevel tot terugbrenging diende te gebeuren. Verder blijkt uit de motieven van de bestreden bevelen tot terugbrenging dat deze niet geheel overeenkomen met de motieven van de eerdere bevelen tot terugbrenging van 14 oktober 2008, wat wijst op een heronderzoek waardoor het een nieuwe uiting van de wil van de overheid uitmaakt. De nieuwe beslissing is geen loutere bevestiging van de oorspronkelijke beslissing, ook al is de overheid tot dezelfde slotsom gekomen (cf. RvS 24 september 1991, nr. 37 720, Delrue; RvS 22 maart 2006, nr. 156 700).

De exceptie van gebrek aan belang, opgeworpen door de verwerende partij, dient bijgevolg te worden verworpen.

2.3. Ter terechtzitting legt de verwerende partij echter een brief neer die de Dienst Vreemdelingenzaken op 12 augustus 2009 verzonden heeft aan de Dienst Voogdij van de FOD Justitie. Hierin wordt vermeld dat de op 29 september 2008 voorgelegde voogdijdocumenten die stipuleerden dat de heer T.H.H. (de oom van de minderjarigen ten behoeve waarvan onderhavig beroep werd ingesteld) de wettelijke voogd is van de betrokken minderjarigen, door de Dienst Voogdij van de FOD Justitie als authentiek werd bestempeld op 22 juni 2009 en dat hierdoor de voogdij van de heer D.J. werd beëindigd. Tevens wordt hierin vermeld dat er zich ondertussen een asielzoeker aangemeld heeft bij de Dienst Vreemdelingenzaken, de heer M.I., die verklaard heeft dat de betrokken minderjarigen zijn kinderen zijn. De beëindiging van de voogdij van de heer D.J. werd, blijkens informatie verstrekt door de verwerende partij, tevens door de Dienst Voogdij van de FOD Justitie aan de betrokken minderjarigen meegedeeld per brief van 4 augustus 2009.

2.4. Ter terechtzitting ontspint zich een debat aangaande verzoekers' belang, gelet op het gestelde in punt 2.3. Aangezien de verwerende partij weigert de bestreden beslissingen in te trekken, weigert de raadvrouw van verzoekers afstand te doen van beroep.

2.5. Uit het gestelde in punt 2.3. blijkt minstens dat er sprake is van een nieuwe voogd van de minderjarigen en mogelijk zelfs van de beëindiging van de voogdij wegens het opduiken van de vader van de minderjarigen. De Raad stelt alleszins vast dat de bestreden bevelen tot terugbrenging die gericht zijn aan de heer D.J. in zijn hoedanigheid van voogd van de betrokken minderjarigen, niet meer kunnen uitgevoerd worden, aangezien de voogdij van de heer D.J. werd beëindigd. Aangezien de bestreden bevelen niet meer kunnen worden uitgevoerd, dient vastgesteld te worden dat verzoekers geen belang meer hebben bij de eventuele vernietiging van de bestreden bevelen om het grondgebied te verlaten (cfr. RvS 8 mei 2006, nr. 158 404).

Het beroep is derhalve niet meer ontvankelijk bij gebrek aan het vereiste actueel belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien september tweeduizend en negen door:

mevr. M. EKKA,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA